

Sygn. akt VI1 U 1277/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2019r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Witkowska
Protokolant:	stażysta Magdalena Karpik

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o świadczenie rehabilitacyjne

z odwołania od decyzji z dnia 18 września 2015 r., znak (...) - (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powódce A. G. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres do 31 lipca 2015 r.

Sygn. akt VI1 U 1277/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił A. G. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z uzasadnieniem takim, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 września 2015r. orzekła, że jej stan zdrowia nie uzasadnia przyznania świadczenia rehabilitacyjnego.

/k. 16 decyzja w aktach ZUS/

Od tej decyzji odwołała się powódka A. G. wnosząc o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 8 czerwca 2015r. do 31 lipca 2015r.

W uzasadnieniu powódka zarzuciła m.in., że stan jej zdrowia został oceniony na dzień 15 września 2015r., a jej niezdolność do pracy trwała do 31 lipca 2015r.

/k. 2 odwołanie/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując zaskarżoną decyzję i jej argumentację. Pozwany podkreślił, że decyzja została oparta na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS.

/k. 4 odpowiedź na odwołanie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest w sprawie, że powódka A. G. jako osoba objęta ubezpieczeniami społecznymi w tym ubezpieczeniem chorobowym pobierała zasiłek chorobowy, którego pełny okres wykorzystała z dniem 8 czerwca 2015 r.

Po 8 czerwca 2015r. powódka była nadal niezdolna do pracy w ocenie lekarza prowadzącego. Zgodnie z tym powódka otrzymywała nadal zaświadczenia lekarskie potwierdzające jej niezdolność do pracy w następujących okresach, i tak:

- od dnia 2 czerwca 2015r. do dnia 15 czerwca 2015r.,
- od dnia 16 czerwca 2015r. do dnia 29 czerwca 2015r.,
- od dnia 30 czerwca 2015r. do dnia 13 lipca 2015r.,
- od dnia 14 lipca 2015r. do dnia 31 lipca 2015r.

/dowód: akta ZUS k. 12 wykaz zaświadczeń lekarskich o okresowej niezdolności do pracy powódki/

Zaświadczenia lekarskie obejmujące okres niezdolności do pracy od dnia 30 czerwca 2015r. do dnia 13 lipca 2015r. oraz od 14 lipca 2015r. do dnia 31 lipca 2015r. zostały poddane przez pozwanego kontroli prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy i wystawiania zaświadczeń lekarskich.

W przypadku obu zaświadczeń ich prawidłowość i tym samym okres niezdolności do pracy powódki potwierdził Lekarz Orzecznik ZUS.

/dowód: akta ZUS k. 68 i 81 informacje Wydziału Orzecznictwa Lekarskiego pozwanego podpisane przez z-cę Głównego Lekarza Orzecznika ZUS, k. 67 opinie lekarskie Lekarza Orzecznika ZUS/

Po wyczerpaniu prawa do zasiłku chorobowego powódka wystąpiła do pozwanego z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego załączając zaświadczenie na druku N-9 z dnia 21 lipca 2015r. o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wydane przez lekarza prowadzącego leczenie.

Lekarz prowadzący leczenie rozpoznawał u powódki przewlekłe zapalenie przydatków z okresami zaostrzeń oraz stan po lewostronnej ciąży pozamaciczej. Informował m.in., że powódka była od kilku miesięcy leczona z powodu nawracających stanów zapalnych przydatków z zastosowaniem szerokiej antybiotykoterapii, środków przeciwbólowych i rozkurczowych oraz oszczędzającym trybem życia z okresami remisji i zaostrzeń objawów choroby. Wskazał na konieczność leczenia uzdrowiskowego w aktualnym okresie remisji.

W związku ze złożonym wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, powódka została poddana badaniu najpierw przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 17 sierpnia 2015r. a następnie przez komisję lekarską ZUS w dniu 15 września 2015r, którzy nie uznali, aby stan zdrowia powódki uzasadniał przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu stanowisk zarówno Lekarz Orzecznik jak i Komisja Lekarska uznały, że naruszona sprawność organizmu powódki występuje w stopniu nieznacznym i ma charakter przewlekły, umożliwia wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

/dowód: akta ZUSteczka dokumentacji orzeczniczo lekarskiej: opinie Lekarza Orzecznika i Komisji Lekarskiej ZUS, zaświadczenie lekarskie N-9/

Powódka przeszła laparotomię i usunięcie jajowodu lewego z powodu ciąży pozamaciczej w 2009r. oraz laparoskopię i usunięcie zrostów wewnątrz miednicy mniejszej w 2012r. Nadto powódka cierpi na przewlekły i nawracający zespół zapalenia przydatków leczony ambulatoryjnie.

/dowód: k.65 opinia biegłego sądowego ginekologa P. K., k. 114 opinia biegłego sądowego ginekologa P. M./

Powódka była niezdolna do pracy do dnia 31 lipca 2015 roku z powodu zapalenia jajowodów i jajników (symbol choroby N70).

/dowód: opinia biegłego sądowego ginekologa P. M./

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentów i opinii biegłych sądowych specjalistów ginekologów P. K. oraz P. M..

Oceniając dowody w sprawie Sąd dał im wiarę w zakresie jaki wskazano, bowiem w tym zakresie dowody te wzajemnie się potwierdzały lub uzupełniały tworząc logiczną i spójną całość. Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości Sądu podobnie jak dokumenty, których autentyczności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało od Sądu wiadomości specjalnych, bowiem wymagało oceny stanu zdrowia powódki w kontekście odzyskania lub nie odzyskania przez nią zdolności do pracy po 8 czerwca 2015r. jak wyczerpała prawo do zasiłku chorobowego. W tym zakresie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych w specjalności adekwatnej do schorzenia powódki w osobach lekarzy ginekologów P. K. i P. M.. Obaj biegli byli zgodni co do rozpoznania lekarskiego u powódki i w tym zakresie Sąd podzielił ich opinie jako nie budzące wątpliwości, zwłaszcza iż w tym zakresie strony również nie zgłaszały zarzutów do opinii. Sąd podzielił również opinie obu biegłych, że po 8 czerwca 2015r. powódka nadal była niezdolna do pracy. W tym zakresie obaj biegli byli zgodni, a ich wnioski potwierdzały dodatkowo zaświadczenia lekarskie wydawane powódce przez lekarza prowadzącego leczenie.

Natomiast co do daty ustania niezdolności do pracy powódki, Sąd nie dokonywał ustaleń na podstawie opinii biegłego sądowego ginekologa P. K.. Biegły uznawał, że powódka była niezdolna do pracy do 21 lipca 2015r. tj. do dnia wystawienia zaświadczenia lekarskiego N-9. Jednakże - zdaniem Sądu - opinia nie zawierała wystarczająco przekonującego uzasadnienia jej wniosków w tym zakresie, mimo wydania opinii wyjaśniającej. Pozwany również podniósł taki zarzut wobec opinii (k. 75-76 i k. 99-100) wskazując m.in. na niejasność opinii w świetle dokumentacji, na jakiej biegły opierał się. W tych okolicznościach Sąd uznał za uzasadnione dopuścić dowód z opinii jeszcze jednego biegłego sądowego ginekologa i powołał do tego biegłego P. M.. Dodatkowo Sąd uzupełnił z urzędu dokumentację medyczną w sprawie oraz zażądał dodatkowej dokumentacji pozwanego. Po tak uzupełnionym materiale dowodowym, biegły wydał ostateczną opinię, którą Sąd - w świetle pozostałych dowodów w sprawie - podzielił i uznał, że po 8 czerwca 2015r. powódka była nadal niezdolna do pracy aż do 31 lipca 2015r. rokując odzyskanie zdolności do pracy.

Przed wnioskiem, że powódka była niezdolna do pracy do 31 lipca 2015r. wypływa nie tylko z ostatecznego wyjaśnienia opinii przez biegłego P. M., ale również z dokumentacji medycznej i działań samego pozwanego. Powódka mimo wyczerpania prawa do zasiłku chorobowego, otrzymywała od swojego lekarza prowadzącego leczenie zaświadczenia o dalszej niezdolności do pracy, które wskazywały na niezdolność do pracy bez przerwy do 31 lipca 2015r. Powódkę leczył ten sam lekarz ginekolog M. D. w ramach gabinetu ginekologicznego jak i w ramach placówki medycznej (...) w S.. Zatem była to osoba na bieżąco obeznana z przebiegiem choroby powódki i jej dolegliwościami. Zaświadczenia lekarskie powódki zostały nadto poddane kontroli co do ich zasadności. Kontrola obejmowała kluczowy dla sprawy okres, bowiem dotyczyła daty po 8 czerwca 2015r. obejmując przedział czasowy zwolnień od 30 czerwca 2015r. łącznie do dnia 31 lipca 2015r. Kontrola została zakończona wydaniem opinii w dniu 27 lipca 2015r. potwierdzających prawidłowość zaświadczeń lekarskich, a tym samym potwierdzono niezdolność do pracy powódki orzeczoną zgodnie z omawianymi zaświadczeniami lekarskimi. W ocenie Sądu obecne negowanie przez pozwanego prawidłowości opinii swoich własnych orzeczników nie może być skuteczne w niniejszej sprawie. Pozwany wykonując swoje zadania z zakresu ubezpieczeń społecznych posługuje się m.in. orzeczeniami lekarzy orzeczników i nie może koniunkturalnie wybierać, które orzeczenie uzna za prawidłowe, a które za nieprawidłowe w zależności od rodzaju załatwianej sprawy. Skoro Lekarz Orzecznik ZUS - zachowując określony tryb postępowania - przesądził prawidłowość zaświadczeń

lekarskich powódki, to dla pozwanego takie ustalenie jest wiążące w każdej sprawie, w której znaczenie ma ocena niezdolności do pracy powódki za ten okres. W konsekwencji należy przyjąć, że aktualnie podnoszone na potrzeby niniejszej sprawy zarzuty pozwanego, jakoby Lekarz Orzecznik kontrolując zaświadczenia lekarskie popełnił wówczas błąd, nie mogą obecnie odnieść skutku i podważyć własnych ustaleń pozwanego, że powódka była niezdolna do pracy do dnia 31 lipca 2015r.

W ocenie Sądu powódka odzyskała zdolność do pracy po 31 lipca 2015r., co potwierdza brak dokumentacji lekarskiej z leczenia za okres po tej dacie (Sąd zwracał się o dokumentację za okres od 2015r. nie wskazując daty końcowej). Pozwany nie wykazał okoliczności przeciwnej. Jednocześnie odzyskanie zdolności do pracy przez powódkę, potwierdziło tym samym pozytywne rokowanie na odzyskanie tej zdolności, skoro ziściło się ono w rzeczywistości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że po 8 czerwca 2015r. powódka była nadal niezdolna do pracy w okresie do 31 lipca 2015r. rokując na odzyskanie zdolności do pracy. Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2014.159, ze zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać odwołanie za zasadne i na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji wyroku.